

M O N

U M E

N T A

19de Biënnale
Openluchtmuseum voor beeldhouwkunst
Middelheim

Antwerpen 28.6.'87 - 11.10.'87

		AMADO Jean	60
		ANATOL	62
		ANIKOUSHINE Mikhail	64
		ARMAN	66
		BAJ Enrico	68
		BARKER Clive	70
		BLACKER Kate	72
		BOTERO Fernando	74
		CESAR	76
		CHILLIDA Eduardo	78
		COX Stephen	80
		CROFT José Pedro	82
		DELEU Luc	84
		DEL PEZZO Lucio	86
		DE SAINT PHALLE Niki	88
		DE STAEBLER Stephen	90
		DIMITRIJEVIĆ Braco	92
		DUSENBERRY Walter	94
		FINLAY Ian Hamilton	96
		FRIEDMANN Gloria	98
		GENTILS Vic	100
		GERARD Michel	102
		HENKEL B. Friedrich	104
		HERBRICH Peter	106
		IMMENDORFF Jörg	108
		JACOBSEN Robert	110
		JUNG Klaus	112
		KAPOOR Anish	114
		KING Phillip	116
		KIRKEBY Per	118
		KRIESTER Rainer	120
		LALANNE François-Xavier	122
		LAZAROV Levon	124
		LITOVCHENKO Marie	126
		LUEPERTZ Markus	128
		MACK Heinz	130
		MARIEN Marcel	132
		MEIST Gustav	134
		MULKERS Urbain	136
		NØRGAARD Bjørn	138
		PALADINO Mimmo	140
		PARDI Gianfranco	142
		PISTOLETTO Michelangelo	144
		POIRIER Anne en Patrick	146
		ROULIN Felix	148
		SAGANIC Livio	150
		TINGUELY Jean	152
		UECKER Gunther	154
		VAN HOEYDONCK Paul	156
		VILLALBA Dario	158
		YASTREBENETSKI Grigorii	160
		ZUMBRUNNEN Jürgen	162
	<i>Voorwoord</i>		
H.B. Cools, Burgemeester	7		
	<i>Sponsoring</i>	11	
	<i>Inleidingen</i>		
L. Van Den Abeele	27		
Het monument in de 20ste eeuwse beeldhouwkunst			
Historische, politieke en sociale aspecten			
J. Coucke	41		
Ter ere van het monument (inleiding)			
G. Van Looy	55		
Kunst over/aan Kunst of hoe kunstenaars aan kunstwerken			
refereren			
	<i>Catalogus</i>	59	
	<i>Traduction</i>	166	
	<i>Überzetsung</i>	179	
	<i>Translation</i>	193	

In sculpture, I feel I have the responsibility to miss social urgency and do work which is beyond personal pathos. An art of stillness – a sense of permanence.

Of the issues I confront in my work, monumentality is a major one. Monumentality that is not of the authoritarian or oppressive genre but one through which I can establish a link with ancient structures and offer visions of new ones. By making objects of historical and mythical integration I hope to facilitate the necessary dialogue with our visual inheritance. Sculpture as «place» for contemplation and temporary refuge.

It is crucial that the material I use predates any culturo-historical reference addressed. A substance incompatible with the very notion of modernism. I find stone, after its decades of disrepute, to be an excellent medium. Particularly if its use is based on the geological model. Stratification as a metaphor for layers of historical reference.

Each stone I use is a small but complete landscape. Veils of civilizations exist in its strata. It is to this cool sanctuary that our icons may return to for the substance of their form.

Specifically, «Trogue I» is a monument to a memory of a place part real and part myth. An inaccessible high fortress which existed in the place of my childhood. Local belief had it that ill-fated mortals were dropped from within its underground chambers into the waters beneath – which carried them away.

Landscape is an organism which conceals and conducts.

In mijn werk wil ik sociale betrokkenheid en persoonlijke pathos achterwege laten. Mijn beelden zijn niet gebonden aan een specifieke tijd, maar getuigen van een zekere tijdloosheid.

Monumentaliteit is een belangrijk gegeven in mijn oeuvre, een monumentaliteit die niet autoritair of verdrukkend is, maar die mij de mogelijkheid biedt de link te leggen naar oude structuren en tegelijk een nieuwe visie te bieden.

Door het maken van beelden met historische of mythologische verwijzingen, hoop ik bij te dragen tot een beter begrip van ons visueel erfgoed. Beeldhouwkunst voor een tijdelijke vlucht, voor contemplatie.

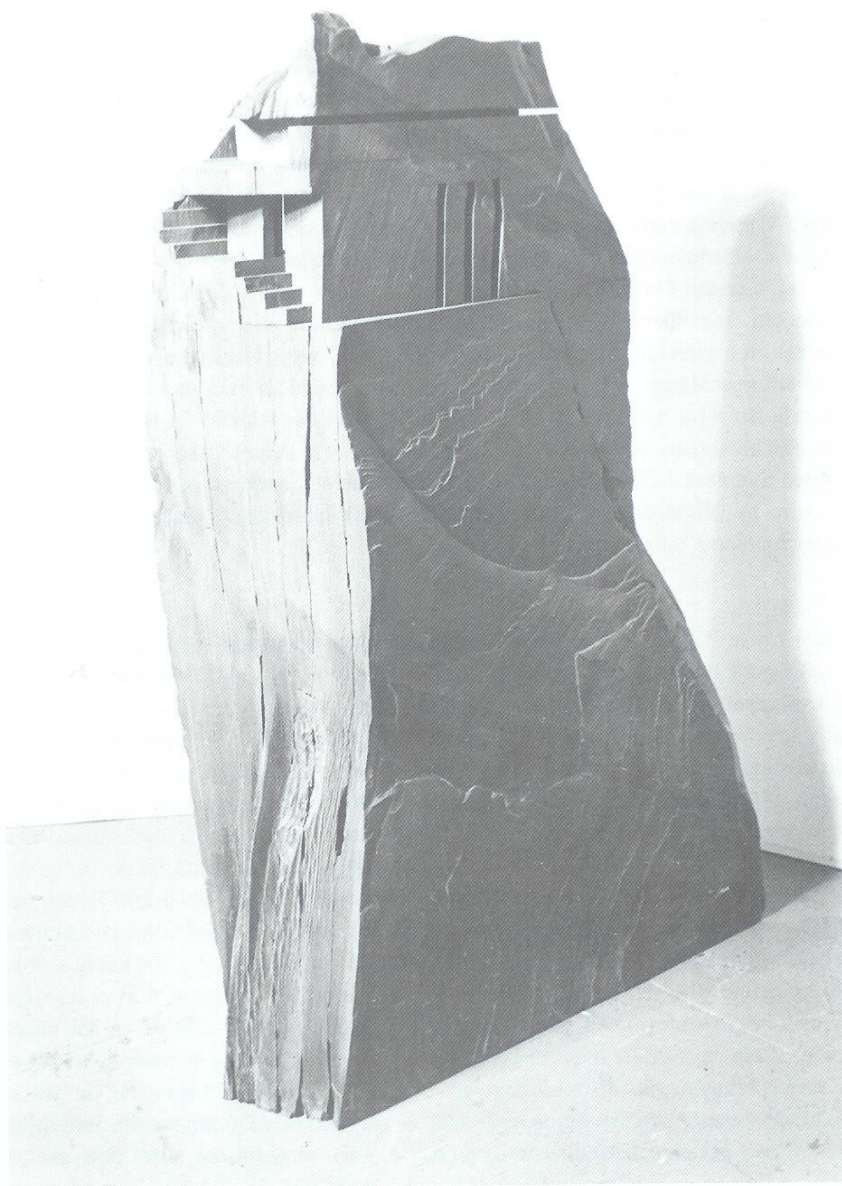
Het is daarbij belangrijk dat het gebruikte materiaal vrij is van elke cultuur-historische referentie omdat dat in wezen onverenigbaar is met het modernisme.

Hoewel steen sinds jaren in discrediet is gebracht, blijft het voor mij een ideaal medium, vooral wanneer bij het gebruik rekening gehouden wordt met het natuurlijk geologisch model. Gelaagdheid als metafoor voor verschillende historische referentiepunten.

Elke gebruikte steen is voor mij een compleet landschap en toont in zijn structuur sporen van beschavingen.

Het is naar deze oorspronkelijke vormen dat onze beelden moeten terugkeren.

Trogue I is een monument voor de herinnering aan een plaats deels realiteit, deels mythe. Een onbereikbare vesting die bestond in mijn kindertijd. Volgens het plaatselijk geloof kwamen onfortuinlijke stervelingen er terecht in de ondergrondse kamers en werden vandaar door het water meegevoerd. Het landschap is een organisme dat verbergt en leidt.

Troggle I, 1981. Steen, 155 × 100 × 28.